

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Jana Vyklického a JUDr. Bohuslava Hnízdila v právní věci žalobce: **M. R.,** proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,** se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, o přezkoumání rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 24. 11. 2011, č.j. MMB/0365010/2011, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 12. 9. 2012, č. j. 22 A 8/2012 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností napadl žalobce v záhlaví uvedené usnesení Krajského soud v Brně, jímž byl zamítnut jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí Magistrátu města Brna ve věci dávky okamžité mimořádné pomoci z důvodu hrozby vážné újmy na zdraví podle § 2 odst. 3 a § 66 zákona č. 111/2006 Sb. Krajský soud nevyhověl návrhu žalobce jak z důvodu nesplnění podmínky předpokladu pro osvobození od soudních poplatků, tak i podmínky nezbytné potřeby zástupce k ochraně jeho práv.

K první podmínce soud uvedl, že žalobce byl v nedávné minulosti majitelem několika bankovních účtů a také nemovitostí v katastrálním území Tetčice. Ani na výzvu soudu pak nedoložil žádné výpisy z těchto účtů ani doklad o způsobu jejich likvidace, stejně tak nedoložil kopii písemné darovací smlouvy, kterou podle svého tvrzení převedl

bezúplatně svůj spoluvlastnický podíl na těchto nemovitostech. Žalobce tak nesplnil svoji procesní povinnost doložit soudu, že nemá dostatečné prostředky na úhradu právního zastoupení v řízení, neboť pro svá tvrzení nedoložil žádné konkrétní podklady. Jeho tvrzení tak v kontextu s obsahem správního spisu vyznívají nepřesvědčivě a nevěrohodně. Soud přitom nemůže zjišťovat tyto skutečnosti z úřední povinnosti, neboť zásada vyšetřovací se zde neuplatní.

Při posuzování druhé podmínky vzal pak soud v úvahu, že projednávaná věc není složitá, neboť se jedná o jednorázovou dávku, podaná žaloba je přitom sepsána tak, že je projednatelná. K tomu krajský soud odkázal na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 27. 5. 2004 ve věci vedené pod sp. zn. 4 As 21/2004).

V kasační stížnosti žalobce namítá, že ačkoliv soud dle svého tvrzení nezjišťoval jeho majetkové poměry, ve skutečnosti tak učinil, navíc konal protiprávně a opíral se o zjištění, která jsou bezpředmětná a nevztahují se k rozhodné době. To žalobce považuje za evidentně kriminální jednání soudu a nezákonný postup, neboť ke zjišťování těchto údajů nedal souhlas. Žalobce dále tvrdí, že je od 2. 4. 2012 bez prostředků na živobytí a nemá prostředky na zaplacení právního zástupce. Je přitom osobu bez právnického vzdělání a kvalifikované zastoupení potřebuje k ochraně svých ústavních práv.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v mezích námitek uplatněných v kasační stížnosti a po posouzení věci dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. navrhovateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv, může předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát; hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování osoby uvedené v odstavci dvě platí v takovém případě stát.

U žalobce není splněna žádná ze zákonem požadovaných podmínek. Ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. umožňuje osvobodit účastníka na jeho žádost zčásti a ve výjimečných případech zcela od povinnosti platit soudní poplatek, pokud doloží, že nemá dostatečné prostředky. Důkazní povinnost zde tedy leží na žadateli, který se domáhá beneficia svého zastoupení na účet státu. Jestliže má soud na základě obsahu správního spisu pochybnosti o údajích, které mu zatím žadatel poskytl a považuje za nutné, aby příjmové či majetkové poměry účastníka byly prokazatelněji doloženy, a za tím účelem vyzve žadatele k doložení dalších důkazů, je dotyčný povinen výzvě soudu vyhovět. Soud přitom při zjišťování příjmových a majetkových poměrů účastníka není vázán žádným rozhodným obdobím (to žalobce zřejmě zaměnil s předpisy na úseku pomoci v hmotné nouzi), za důkaz může sloužit vše, co vede k utvoření komplexního skutkového základu pro posouzení podmínek pro osvobození od soudního poplatku.

Nejvyšší správní soud proto považuje postup krajského soudu za zcela adekvátní, nevykazující žádné známky pochybení, tím spíše pak nezákonnosti či dokonce trestného činu. Naopak u žalobce je zřejmé, že nesplnil svoji procesní povinnost a požadované důkazy ke zjištění svých příjmových a majetkových poměrů nepředložil. Za této situace je

ovšem na místě závěr, že předpoklady pro osvobození od soudních poplatků u něj nejsou dány.

Stejně tak má Nejvyšší správní soud za to, že zastoupení advokátem není v projednávané věci nezbytně nutné k ochraně žalobcových práv. Předně je nutno poznamenat, že s účinností od 1. 1. 2012 došlo novelou soudního řádu správního – zákonem č. 303/2011 Sb. ke zpřísnění podmínek pro ustanovování zástupce a zúžení této možnosti na případy vskutku závažné jak z hlediska svého dopadu na účastníka, tak i z hlediska právní náročnosti věci. Dále je nutno podotknout, že žalobce by uvedenou podmínku nesplnil ani podle dřívějšího, mírnějšího znění zákona a k němu se vztahující judikatury Nejvyššího správního soudu. V daném případě jde totiž o věc právně jednoduchou, kdy podmínky nároku na požadovanou dávku upravuje zákon č. 111/2006 Sb. v pouhých třech ustanoveních, přičemž ponechává široký prostor pro výklad pojmu „osoba, které s přihlédnutím k jejím příjmům, celkovým majetkovým a sociálním poměrům hrozí vážná újma na zdraví“, rovněž tak dopady rozhodnutí ve věci jsou ve svém výsledku marginální. Žaloba pak zčásti směřuje k meritu věci a je projednatelná. Krajský soud tedy opětovně nepochybil, pokud uvedenou podmínku nepovažoval za splněnou.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že napadené usnesení krajského soudu netrpí vadami tvrzenými žalobcem, kasační stížnost proto podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. V řízení o kasační stížnosti byl jediným účastníkem (kasační stížnost byla podána proti procesnímu usnesení krajského soudu vydanému v dosud probíhajícím řízení o žalobě s účinky jen vůči jeho osobě), o nákladech žalovaného proto soud nerozhodoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 6. února 2013

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda

senátu